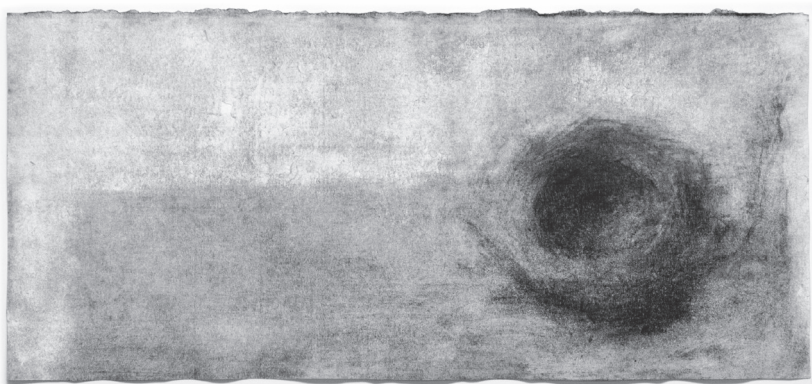

SZÉNPOR

Érkeztek-e már olyan állomásra,
amelynek nincs neve? Leszálltak-e
a szerelvényről? Volt-e maguknál két
kulcscsomó, egy régi és egy új?
Kiesett-e régi a kezükből, és a sínek
közt nyíló pinceablakon keresztül
egy szenespincébe zuhant? Le-
ereszkedtek-e a homályba vagy
visszaléptek-e a jövőbe száguldó
vonatra, és túrték, hogy elmúlt
életüket magába nyelje a szénpor?

4 UTOLSÓ ELŐADÁS

Késve érkezett, az egész sor felállt,
szabadkozott, sietve elfoglalta a helyét.
Ez volt a 3. Richárd utolsó előadása,
ők voltak az utolsó nézők. Kapart a torkuk,
(nyakuk körül már szorult a marok),
de megfázásnak hitték, ezért a szünetben
citromos teát ittak, és rossz közérzetüket
a hidegfronttal magyarálták.
Közvetlenül a haláluk előtt.
Merthogy a Király az életükre tört.

A POKOL SZENTJE

5

Nem imádkozom többé. *Lelkem* – ha van,
s nem egy kötelességét teljesítő gép csupán,
többé nem egy Veled. Az utcákon s a vonaton,
a rácsos ablakon keresztül betűző, kínzó

napsütésben a harmadik osztály utasai között
egy lócán szorongva órákig beszéllek mégis
Hozzád, de Te a padlóra szögezed szemed,
és nem látsz meg engem. Elmondom mégis,

mennyire vágyódom Utánad. Beszámolok róla,
hogy *itt a Pokolban az elvesztésed miatt*
sz szenvednek az emberek. Pedig, ha Hozzád

tartozónak hihetnék magukat, elviselnének
mindent. Igaza lehet a Tartományfőnök
Anyának, hogy az Ördög szállt meg engem.